

[Formanden]

på den foregående ordfører. Det skete altså ikke i dette tilfælde.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Mine korte bemærkninger falder måske også lidt udenfor, for det drejer sig om et par spørgsmål til indenrigsministeren.

Jeg ville gerne have en bekymring, som jeg har, og som er ret stor, fjernet, hvis indenrigsministeren kan gøre det.

Hvordan vil man sikre, at det meget væsentlige omsorgsarbejde, som indtil nu er blevet udført på Diakonissestiftelsen i forbindelse med mødrene til læbe/ganespaltebørnene, kan fortsættes, f.eks. mødrenes ophold under børnenes indlæggelse?

Den anden ting, som indenrigsministeren måske kan svare på, er: hvis man nu ved en eventuel overflytning får skilt plastikkirurgien og læbe/ganespaltekirurgien, kan man så ikke frygte, at der vil ske en forringelse ad den vej?

Steffensen (KrF):

Der er jo ingen partier her i folketinget, der ikke gerne har villet støtte Diakonissestiftelsen i dens fortsatte virksomhed. Det har debatten i dag og også debatten for tre år siden tydeligt bekræftet.

Men man kommer somme tider til at stå i nogle situationer, hvor noget, man har vedtaget – i dette tilfælde det decentrale kommunale selvstyre – støder mod det, som man måske kunne have af ønsker i en bestemt sag, og det er det, vi oplever her med Diakonissestiftelsen.

Siden vi sidst vedtog et beslutningsforslag, som kristeligt folkeparti også var medforlagsstiller af, har man, som ministeren i dag har gjort rede for det, gjort meget for, at disse lokale organer kunne være med til at sikre institutionen. Men man må sige, at når vi har lagt det i disse lokale organers hånd, er det også deres afgørelse, men det er beklageligt at måtte konstatere, at det er således, at de lokale i denne sammenhæng ikke har ønsket at benytte Diakonissestiftelsen som et alment hospital, det vil sige, at de ikke længere vil sende patienter til Diakonissestiftelsen. Kristeligt folkeparti kan ikke støtte forslaget, som det foreligger her, just fordi der står, at det skal være et alment hospital. Der kan

ikke eksistere et alment hospital uden patienter, og derfor er det en af de ting, man må tage til efterretning med beklagelse, at det er en følge af, at vi på dette område har lokalt selvstyre.

Man kunne måske sige som en bibemærkning, at det var ønskeligt, at vi havde fået kommunalreformen noget før, for så ville det have været muligt for disse lokale selvstyreorganer, hvad enten det er kommuner eller amter, at disponere anderledes, og så ville det have været muligt at undgå det problem, vi står i i dag, at vi har overkapacitet på en række store hospitaler, hvilket i princippet er årsag til, at de små hospitaler ikke længere kan fungere, som de har gjort.

Spørgsmålet er nok så meget i dag, synes jeg: hvad så? Er der andre muligheder? Ja, man må selvfølgelig være glad for, at der er mulighed for, at institutionen fortsat kan bruges. Men det er nu ikke så mærkeligt, at man gerne vil bruge Diakonissestiftelsen til plejecenter. Til alle de velmenende ordførere, der har sagt, at Diakonissestiftelsens ånd og atmosfære er særlig god for ældre, vil jeg sige, at det er der ingen tvivl om, men ånden er nøjagtig lige så særlig god for alle andre i sygehusektoren.

Det, der nu ligger, er: er det således, at der er mulighed for at bevare den plastikkirurgiske afdeling, således at specialerne, som er ikke bare landskendte, men måske endog verdenskendte og har et godt renommé og ry, kan fortsætte? Det er nemlig sådan, at det kan lade sig gøre samtidig med, at Diakonissestiftelsen tager fat på den plejeopgave, som den altså har indskibet sig i, og som der er meget godt at sige om.

Jeg ser gerne, at vi bruger dette forslag til at få disse ting undersøgt grundigt i udvalget og kulegravet sammen med indenrigsministeren; jeg vil ønske, at man ad den vej kan få tingene rigtigt og rimeligt belyst.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det er et kort svar til fru Birthe Hansen. Det er sandelig tanken, at behandlingen skal foregå på nøjagtig samme måde, også med hensyn til mødrenes mulighed for at være sammen med deres børn, hvilket i det hele taget, når man indlægger børn på hospitalsafdelinger, er en god idé.